

Isässä Jumalassa ja herrassa Jeesuksessa kristuksessa

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat perustelevat Jeesuksen jumaluutta sillä seikalla, että me emme voisi olla kristuksessa Jeesuksessa, ellei hän olisi Jumala. Jos Jeesus olisi pelkkä ihminen tai enkeli tai luotu olento, niin miten me voisimme olla hänessä ja miten hän voisi olla meissä? Ihminen ei voi olla toisessa ihmisessä. Jeesuksen täytyisi olla Jumala, koska me olemme Jumalassa ja Jumala on meissä. Me pysymme Jumalassa ja Jumala pysyy meissä.

Minä tulkitisin aiemmin tämän asian ajattelemalla Jumalan lapsia ensin yksilöinä, jotka ovat Jeesuksen sisällä, ja sitten seurakuntana, joka on myös Jeesuksen sisällä. Jeesus, jonka sisällä jokainen Jumalan lapsi ja koko seurakunta on, on sitten itseään suuremman isän sisällä. Seurakunta on siten Jeesuksen kristuksen kautta myös isän Jumalan sisällä. Pyhä henki yhdistää siten meidät kaikki toisiimme, koska se on kaikkialla isän Jumalan sisällä: hänen pojassaan ja myös Jumalan lasten sydämissä.

Kuvasin tätä yhteyttä venäläisillä Maatuska-nukkeilla (matrijoška nuket). Ne ovat sisäkkäisten hahmojen muodostamia puunukkeja, niin että isoin nukke on päällimmäinen ja sen sisältä löytyy pienempiä nukkeja. Jumalan lapset voisivat olla siten kristuksen sisällä, kristus voisi olla Jumalan sisällä ja Jumalan henki olisi sitten meissä kaikissa, koska Jumala on henki ja hänen henkensä on kaikkien nukkien sisällä. Pienin nukke kuvaa seurakuntaa yhteisönä ja Jumalan lasta yksilönä, keskisuuri nukke kuvaa Jeesusta ja suurin nukke kuvaa isää Jumalaa. Pyhä henki on isän sisällä kaikkialla, poikansa sisällä ja myös ulkopuolella, ja lopuksi vielä seurakunnan sisällä ja sen ulkopuolella.

Kuva 1: Kolme maatuskanukkea, joista suurin kuvaa isää Jumalaa, keskisuuri herraa Jeesusta kristusta ja pienin seurakuntaa. Jeesus voidaan laittaa isän sisälle ja seurakunta Jeesuksen sisälle, joka on isän sisällä. Pyhä henki olisi kaikkialla isän sisällä, mutta samalla myös pojan ulkopuolella (isä on suurempi kuin poika), sitten se olisi pojan sisällä ja seurakunnan ulkopuolella (kristus on suurempi kuin seurakunta) ja lopulta se olisi myös seurakunnan ja jokaisen sen yksilön sisällä. Tällä tavalla avaruusgeometrian avulla kuvattuna Isä on Pojassa ja Poika on Isässä, Poika on seurakunnassa ja valitun Jumalan lapsen sisällä, ja seurakunta sekä valittu Jumalan lapsi on Pojan sisällä ja myös Isän sisällä.

Tämä teoria vaikutti minusta tuolloin hyvältä ja selitti monia vaikeatajuisia kohtia Raamatussa, mutta olen nyt sitä mieltä, että Jumalaa ei voida mitata

avaruusgeometrian avulla tilavuuden mukaan ja jakaa häntä pienempiin osiin, niin että kristus olisi tällä tavalla osa Jumalaa ja myös me hänen lapsensa olisimme heidän molempien sisällä osana Jumalan valtakuntaa. Sen sijaan, että Jumalaa, kristusta ja seurakuntaa ajatellaan avaruusgeometrisesti, niin meidän tulisi ajatella ja tutkia aihetta Raamatun sanojen kautta. Jumala on henki, jonka kautta hän toimii valituissa palvelijoissaan ja maailmassa. Jumala on toiminut henkensä kautta myös pojassaan Jeesuksessa kristuksessa, kun tämä puhui Jumalan sanaa, ajoi ulos riivaajia, teki ihmeitä ja herätti kuolleita Jumalan hengen voimalla. (Matt 12:28; Joh 14:9-12)

Jumala on niin suuri, että hän ei mahdu taivasten taivaisiin, joten miten häntä voitaisiin kuvata avaruusgeometrisesti ja tilavuuden avulla? Toki niin voidaan tehdä ja olen itsekin tehnyt vielä sen jälkeen, kun sanouduin lopullisesti irti kolmiyhteisen jumalan opin harhasta ja Jeesuksen korottamisesta isän kaltaiseksi Jumalaksi, joka olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. Siitä huolimatta, että avaruudellinen ajattelu voi auttaa meitä ymmärtämään sitä asiaa, miten me olemme ja liikumme ja elämme Jumalassa, kaiken luojassa (Apt 17:22-31), niin häntä tulisi ajatella pikemminkin henkenä, jota ei voida nähdä ja joka itse näkee kaikkialle henkensä kautta, sen välityksellä. (Joh 1:18; 1Tim 6:13-16; 1Joh 4:12; Psa 139)

Kun Jumalan ymmärretään olevan olemukseltaan henkeä (Joh 4:24), jota ei voida sijoittaa avaruudellisesti vain johonkin yhteen tilaan, niin voimme ymmärtää myös hänen asumisensa hänen lapsissaan. Jumala on antanut meille henkeään, jonka kautta meistä on tullut yhtä henkeä isän kanssa. (1Joh 4:13; 1Kor 6:17) Herra on henki, joka muuttaa meidän sisäistä ihmistämme hänen kuvansa kaltaisuuteen: kristuksen Jeesuksen kaltaisuutta kohti. (2Kor 3:16) Me olemme Jumalan hengen välityksellä yhteydessä isään ja poikaan, jotka ovat molemmat taivaassa, ja sitten myös toisiin Jumalan lapsiin. (1Joh 1:1-7; Joh 17:11, 20-23; Efe 4:1-16) Tämä yhteys on osallisuutta samasta hengestä ja koska me olemme Jeesuksen kanssa yhtä siinä samassa hengessä, sen välityksellä, niin apostolit ja Jeesus sanoivat kristuksen asuvan meissä.

Jumalan lapseksi syntynyt on osallinen pyhästä hengestä ja pukeutut päälleen kristuksen: upotettu pyhässä hengessä kristukseen. (1Kor 12:12-13; Kol 1:9-11; Efe 4:20-24; Gal 3:26-29) Kristus on meissä ja me olemme kristuksessa, Jumala on meissä ja me olemme Jumalassa. (1Joh 4:9-16; Efe 3:14-21) Tämä sanonta kuvaa hengen yhteyttä kristukseen ja hänen isäänsä Jumalaan. (Joh 15:1-16; Room 11:11-24; 1Kor 12:12-27; Efe 4:1-24; 2:10-22; Kol 3:1-11; 2Kor 5:17) Se sanonta ei kuvaa sitä, miten pienempi on suuremmissa ja suurempi on pienemmässä, sillä miten Jumala voisi olla ihmisessä muuten kuin henkensä välityksellä? Kristuksen asuminen meissä tarkoittaa siis hengen yhteyttä häneen ja meidän on tarkoitus tulla täyteen kaikkea Jumalan täyteyttä pyhän hengen kautta, joka yhdistää meidät kristukseen ja Jumalaan, meidän isäämme. (Efe 3:14-21)

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat sanovat, että Jeesus kristus on isän vertainen Jumala, koska opetuslapset eivät voi tehdä mitään ilman häntä. (Joh 15:1-16) Kun tulkitaan Raamattua kirjaimellisesti väärin, niin silloin tulkitaan tällaisia sanoja näin. Jeesus puhuu kuitenkin vertauksella, jonka mukaan hänen isänsä on puutarhuri ja hän on viinipuu. Opetuslapset ovat oksia viinipuussa. Niin kuin oksa kuolee ja kuivettuu irrotessaan viinipuusta, niin myös Jeesuksen seuraaja, jos hylkää herran. (vrt. Room 11:11-24) Oksa ei kelpaa enää mihinkään hyvään, kun on irti viinipuusta, eikä se tuota enää hyvää hedelmää puutarhurin iloksi.

Jeesus puhuu asiayhteydessä hyvän hedelmän tuottamisesta eikä siitä, että hän on iankaikkinen kaikkivaltias luoja, isän vertainen Jumala. (Joh 15:1-16) Jeesus korottaa isää itseään korkeammaksi tässäkin vertauksessaan, sillä isä on hän, joka viinipuuta viljelee ja hoitaa sitä saadakseen hyvän sadon. Isä karsii oksia pois viinipuusta ja päättää sen, mitkä oksat saavat siinä pysyä ja mitkä heitetään pois, tulella poltettaviksi. Jeesus ei tee sitä päätöstä, sillä hän tuomitsee isän tahdon mukaan Jumalan edustajana, vaikka on herrana ja jumalana ihminen, iankaikkinen kuningas. (Joh 5:17-30; Apt 17:31; Psa 45; Hebr 1:9; 2:5ss.)

Opetuslapset eivät voi tehdä mitään hyvää ilman Jeesusta, sillä vain pysymällä kristuksessa voimme tuottaa hyvää hedelmää isän Jumalan kunniaksi ja silloin isä tulee kirkastetuksi meissä poikansa Jeesuksen kautta. (Joh 15:1-16) Näin Jeesus ja apostolit tätä asiaa opettivat, sen sijaan, että olisivat sanoneet Jeesuksen olevan isän vertainen Jumala. Kristuksessa pysyminen tarkoittaa osallisuutta pyhästä hengestä ja siinä hengessä elämistä sekä vaeltamista. Tämä on mahdotonta niille, jotka eivät ole Jumalan lapsia uudestisyntymisen kautta. (Efe 2:1-22; 4:1-16)

Koska me olemme yhtä Jeesuksen ja Jumalan ja toisten Jumalan lasten kanssa pyhässä hengessä, sen välityksellä, niin me olemme siten myös kristuksessa Jeesuksessa ja hänen isässään, meidän Jumalassamme. Jumala ja hänen poikansa Jeesus Kristus asuvat meidän sydämissämme uskon kautta, koska Jumalan hengessä meillä on yhteys heihin molempiin. Jeesus voi vaikuttaa meihin sen hengen kautta ja välityksellä, joka on yhteinen meille ja hänelle ja Jumalalle. Perimmäinen vaikuttaja ja hengen ohjaaja on silti hänen isänsä, joka on hänen herransa ja Jumalansa (Psa 110:1) ja myös meidän herramme ja Jumalamme: meidän taivaallinen isämme. (Joh 20:17; Matt 6:6ss.)

Jumalan vaikutusta valituissa palvelijoissaan ja seurakunnan olemista kristuksessa Jeesuksessa ei tulisi ajatella avaruusgeometrisesti tilavuuden kautta vaan vaikutuspiirin mukaan. Ne, jotka ovat kristuksessa Jeesuksessa valitut ja pyhät Jumalan lapset, ovat kristuksen vaikutuspiirin sisällä, Jumalan valtakunnassa pelastuneita Jumalan lapsia, Jumalalle ja Jeesukselle alamaisia herran palvelijoita. He ovat kristuksen kautta myös Jumalan vaikutuspiirin alaisia.

Jumala vaikuttaa lapsissaan henkensä kautta, joka on yhteistyössä heidän oman henkensä kanssa. (Room 8:16; 1Kor 3:5-9; 14:14-15, 32) Kristus myös vaikuttaa meissä, koska meissä on sama henki kuin hänessäkin. Tätä Jumalan ja kristuksen vaikutuspiiriin tai valtakuntaan kuulumista pyhän hengen osallisuuden kautta kuvataan Raamatussa monilla eri tavoilla:

- Kristus asuu meissä ja on meissä. (Efe 3:17; 2Kor 13:5)
- Kristus saa muodon meissä. (Gal 4:19)
- Kristus puhuu meissä. (2Kor 13:3)
- Kristus saa aikaan meissä vanhurskauden hedelmää. (Fil 1:11)
- Jumala vaikuttaa kaikki kaikissa. (1Kor 12:6)
- Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama henki. (1Kor 12:11)
- Jumala vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan (Efe 1:11)
- Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. (Fil 2:13)
- minä näen vaivaa, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa. (Kol 1:29)
- Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi herran pelossa ja lisääntyi pyhän hengen virvoittavasta vaikutuksesta. (Apt 9:31)
- Agabus nousi ja antoi hengen vaikutuksesta tiedoksi, (Apt 11:28)
- Ja hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. (Apt 21:4)
- Niinpä saa hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman hengen vaikutuksesta; (1Kor 12:8)
- puhtaasta mielestä, niin kuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me kristuksessa puhumme. (2Kor 2:17)
- jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta. (Efe 3:7)

- Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, (2Tim 3:16)
- ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan, (Efe 1:19)
- häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan poikansa valtakuntaan. (Kol 1:13)
- Jeesus ja apostolit saarnasivat taivasten valtakunnasta ja Jumalan valtakunnasta, johon pääsyä meille tarjotaan evankeliumin uskomisen kautta Jumalan armosta (Apt 8:12 ja kymmenet eri kohdat Uudessa testamentissa)

Monet Uuden testamentin kohdat puhuvat siitä, että me olemme matkalla Jumalan ja taivasten valtakuntaan, mutta joidenkin kohtien mukaan meidät on jo siirretty siihen. Tämä tulee ymmärtää siten, että me olemme pyhän hengen osallisuuden kautta jo nyt sisällä Jumalan valtakunnassa, mutta olemme pelastuneet vasta toivossa. Pelastus on lopullinen vasta kristuksen tulemuksessa ja vanhurskasteen ylösnousemuksessa, kun Jumala on alistanut kaiken poikansa valtaan. (1Kor 15:12-58)

Jumalan pojan valtakunnalla tarkoitetaan sitä, että herra Jeesus Kristus on saanut kuninkuuden. Me olemme jo nyt sisällä Jumalan pojan valtakunnassa, koska me alistumme herran Jeesuksen valtaan ja tunnustamme hänet herraksemme. Jumalan pojan valtakunta tulee kuitenkin täydessä voimassaan maan päälle vasta kristuksen tulemuksessa, jolloin näemme kaiken olevan alistetun hänen valtaansa. (Hebr 2:5-18)

Sen sijaan, että isän ja pojan ja pyhän hengen asuminen meissä (Joh 14:14-28) tulkittaisiin kolmen itsenäisen Jumalan persoonan asumiseksi meissä, tulisi meidän ymmärtää se asia siten, että me olemme siirtyneet isän ja pojan valtakuntaan eli heidän kuninkuutensa alle tultuamme osallisiksi pyhästä hengestä. Me olemme heidän vaikutuspiirinsä alaisia Jumalan valtakunnan sisällä. Jumala ja Kristus vaikuttavat meissä vanhurskauden hedelmää ja Jumalan tahdon tapahtumista sen hengen kautta, joka on meille kaikille yhteinen. Se henki on yksi ainoa Jumalan pyhä henki, mutta sitä kutsutaan monella eri nimellä (Efe 4:5) :

totuuden henki (Joh 15:26; 16:13), puolustaja/ auttaja (Joh 14:16, 26; 15:26; 16:7), Jumalan henki (1Moos 1:2), Jumalan pyhä henki (Efe 4:30), teidän isänne henki (Matt 10:20), Jeesuksen henki (Apt 16:7), kristuksen henki (Room 8:9; 1Piet 1:11), Jeesuksen kristuksen henki (Fil 1:19), hänen poikansa henki (Gal 4:6), lapseuden henki (Room 8:15), sinun pyhä henki (Apt 5:3), Jumalan sormi (Luuk 11:20), voima korkeudesta (Luuk 24:49), voiman ja rakkauden ja raittiuden henki (2Tim 1:7), Herran henki ja viisauden ja ymmärryksen henki, tiedon ja Herran pelon henki (Jes 11:2), profetian henki (Ilm 19:10), voitelu (1Joh 2:20, 27), se henki, joka oli Mooseksessa ja jota Jumala jakoi/siirsi hänestä muihin israelilaisiin (4Moos 11:13, 17; Jes 63:10-11) ja Eliaan henki, jota Elisa sai kaksinkertaisen osan Eliaaseen verrattuna (Luuk 1:17; 2Kun 2:9-18).

Näillä eri nimillä viitataan samankaltaisuuteen ja samaan alkuperään, ei niinkään omistajaan, vaikka minussa asuva pyhä henki on minun pyhä henkeni ja sinussa asuva pyhä henki on sinun pyhä henkesi (Apt 5:3), Eliaaseen vaikuttanut pyhä henki on Eliaan henki, Jeesukseen vaikuttanut pyhä henki on Jeesuksen henki, jne. Jumalan henki on lähtöisin isästä Jumalasta ja se on yhteinen isälle ja pojalle ja kaikille Jumalan lapsille. Me olemme yhtä keskenämme sen hengen kautta, sen välityksellä, ja Jumala asuu meissä henkensä kautta. (1Joh 1:1-7; Joh 14:14-28; 17:11, 20-23; 1Joh 3:24; 4:9-16)

Jumalan henki ei ole Raamatun kirjoitusten mukaan persoona, joka ajattelee, suunnittelee ja toimii itsenäisesti. Se on esitetty välillä ikään kuin se olisi persoona, mutta se edustaa silloin Jumalaa, joka on meidän taivaallinen isämme ja Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä. (Joh 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12) Kun henki jakaa armolahjoja oman tahtonsa mukaan, niin silloin Jumala vaikuttaa sen henkensä kautta: sana "henki" edustaa tällaisissa kohdissa isää Jumalaa, ei itseään. (1Kor 12:6, 11)

Kun Jumalan henki tulee opetuslapsen, niin se toimii yhteistyössä hänen kanssaan. Kun pyhä henki puhuu, niin silloin Jumala puhuu palvelijansa suun kautta Jumalan hengen vaikutuksesta: joko poikansa Jeesuksen tai profeetan tai kenen tahansa Jumalan lapsen tai enkelin suun kautta. (Apt 1:2, 16; 2:4; 4:25; 13:2; 28:25; Hebr 1:1; 3:7; Psa 2:7; 4Moos 20:2-13) Jumala puhuu henkensä kautta ensin valitsemalleen ihmiselle, hänen sydämelleen, minkä jälkeen se ihminen puhuu suunsa kautta Jumalalta saamansa sanoman.

Kun pyhä henki lähettää palvelijoita matkalle, valitsee vanhimmat ja palvelijat seurakuntaan, tai antaa ohjeita seurakunnalle, niin Jumala vaikuttaa henkensä kautta valittuihin lapsiinsa ja nämä valitsevat keskuudestaan ne, joita Jumala on suositellut siihen tehtävään tai matkalle. (Apt 6:3-6; 13:1-4; 15:28-29; 20:28; Room 12:18; 1Kor 12:3-31; 1Tim 3:1-13; Tiit 1:5-9)

Jumala jakaa pyhää henkeä tahtonsa mukaan (Hebr 2:4), antaa opetuslapsille henkeään (1Joh 4:13), voitelee heitä pyhällä hengellä niin kuin voiteli poikaansa Jeesusta (Apt 10:38; 2Kor 1:21), täyttää heitä hengellään (Apt 4:31; 13:52) ja kastaa lapsensa hengessä yhdeksi ruumiiksi eli seurakuntaan sen jäseniksi. (Apt 1:4-8; 1Kor 12:12-13) Jumalan lapset juovat henkeä (1Kor 12:13) ja vaeltavat hengessä niin että henki kuljettaa ja johdattaa heitä. (Gal 5:16-18; Room 8:12-14; Luuk 4:1; Joh 16:13)

Näiden kohtien perusteella voidaan nähdä, että pyhä henki ei toimi itsenäisenä persoonana vaan Jumala ohjaa henkeään tahtonsa mukaan ja vaikuttaa palvelijoissaan henkensä kautta tahtonsa tapahtumista. Raamatussa on hyvin vähän sellaisia kohtia, joiden perusteella pyhää henkeä voidaan pitää itsenäisenä persoonana. Nekin kohdat voidaan selittää muita kohtia tukevalla tavalla, niin että pyhä henki ei ole itsenäinen persoona vaan se on Jumalan henki, joka edustaa Jumalaa ja jonka kautta Jumala toimii palvelijoissaan sekä maailmassa. Käyn vielä läpi muutamia sellaisia kohtia.

Jumalan henki liikkui alussa vetten päällä. (1Moos 1:2) Tämä on samankaltainen kohta kuin se, jossa Daavid sanoo Jumalan näkevän kaikkialle ja olevan kaikkialla läsnä henkensä kautta. (Psa 139) Jumalan henki ei ole itsenäinen persoona, kun se liikkuu vetten päällä tai voi mennä mihin tahansa maailmassa, niin että Jumala näkee ja tietää asioita henkensä kautta.

Raamatun mukaan meillä ihmisillä on myös henki. Minussa oleva henki ei ole itsenäinen persoona, joka olisi eri persoona kuin minä itse. Se on minun henkeni, ei minusta erillinen itsenäinen persoona. Paavali henki ei ollut itsenäinen persoona. Se oli Paavalin henki. Kun Paavali oli hengessä läsnä, vaikka oli ruumiillisesti poissa, niin hänen henkensä ei lähtenyt pois hänen ruumiistaan itsenäisenä persoonana, niin että olisi ollut eri paikassa kuin Paavali itse. Paavalin henki oli siellä, missä hän itsekkin, eikä se lähtenyt hänen ruumiistaan toiselle paikkakunnalle kokoontumaan yhteen siellä asuvien uskovien kanssa hänestä erillisenä persoonana. (1Kor 5:3-4)

Kun Paavali rukoili hengessä ja hänen henkensä rukoili, niin hän itse rukoili sen sijaan, että hänen henkensä olisi rukoillut itsenäisenä persoonana, joka on eri persoona kuin Paavali. (1Kor 14:14-15) Kun Marian henki riemuitsi vapahtajasta, niin Maria riemuitsi. (Luuk 1:47) Kun Jeesus tunsu hengessään, mitä ihmiset ajattelivat, niin hänen henkensä ei ollut eri persoona kuin hän itse. (Mark

2:8) Kun Jeesus tuli hengessään syvän liikutuksen valtaan, niin hän itse liikuttui sen sijaan, että hänen henkensä olisi itsenäisenä persoonana liikuttunut. (Joh 11:33)

Jumalan hengestä voidaan ajatella samalla tavalla kuin ihmisen hengestä. Se ei ole Jumalasta erillinen itsenäinen persoona, joka ajattelee, suunnittelee ja toimii itsenäisesti. Se edustaa Jumalaa ja Jumala vaikuttaa henkensä kautta valituissa palvelijoissaan sekä maailmassa, niin että Jumala ohjaa henkeään ja vaikuttaa sen kautta tahtonsa tapahtumista. Kun Jumalan pyhä henki tulee murheelliseksi, niin silloin Jumala itse tulee murheelliseksi sen sijaan, että hänestä erillinen Jumalan kolmas persoona tulisi murheelliseksi. (Efe 4:30)

Jumalan henki ei ole persoona, jota kumarretaan, palvotaan tai rukoillaan Raamatussa. Jos se olisi itsenäinen persoona, joka on saman kunnian, kirkkauden, vallan, voiman ja ylistyksen arvoinen kuin meidän taivaallinen isämme eli Jumala, niin miksi sitä ei palvelta Raamatussa samalla tavalla kuin Jumalaa palvellaan? Jumalan palvelijat eivät puhu koskaan pyhälle hengelle eivätkä sitä tee Jeesus tai hänen isänsäkään, meidän taivaallinen isämme eli Jumala. Jeesus ja isä puhuvat keskenään, mutta he eivät puhu koskaan pyhälle hengelle. Tämäkin todistaa sen puolesta, että pyhä henki ei ole itsenäinen persoona.

Pyhä henki ei esitä sanallisia rukouksia isälle Jumalalle eikä keskustele hänen tai Jeesuksen kanssa. Jos se olisi itsenäinen persoona, niin toki se myös keskustelisi "jumaluuden" kahden muun persoonan kanssa, niin kuin nämä keskustelevat keskenään?

On väitetty, että pyhä henki keskustelee isän ja ehkä pojan kanssa, koska "henki auttaa meidän heikkouttamme ja *rukoilee* Jumalan tahdon mukaan sanattomin huokauksin pyhien puolesta." (Room 8:26-27) On sanottu, että "Pyhä Henki" rukoilee tässä selvillä sanoilla Jumalaa ja keskustele heidän kanssaan. Paavali sanoo sanatarkasti kuitenkin niin, että

"Samoin myös henki auttaa meidän heikkouksiamme, sillä emme tiedä, mitä meidän pitäisi *rukoilla*, mutta itse henki *vetoaa* sanattomin huokauksin, ja sydämet tutkiva tietää, mikä on hengen mieli, sillä se *vetoaa* Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta." (Room 8:26-27)

Paavali käyttää eri verbiä siitä, kun sanoo, että me emme tiedä, miten meidän tulisi *rukoilla*, kuin siitä, miten henki *vetoaa* sanattomin huokauksin Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta." Paavali puhuu hengen sanattomista huokauksista. Sanattomat huokaukset eivät ole "Pyhän Hengen" käymää keskustelua isän ja pojan kanssa. Paavali tarkoittaa pikemmin sitä, että meissä oleva lapseuden henki huokaa ja vetoaa sanattomasti Jumalan puoleen meidän kaivatessamme hänen tykönsä ruumiin ylösnousemusta odottaessamme. (Room 8:9-28) Näin voidaan asiayhteydestä päätellä.

Vaikka tässä olisi kyse hengen sanallisesta rukouksesta sanattomien huokausten sijaan, niin sekään ei todistaisi "Pyhän Hengen" käyvän keskustelua isän ja pojan kanssa. Silloin kyse voisi olla kielillä tapahtuvasta rukoilusta, jolloin opetuslapsen oma henki rukoilee pyhien puolesta ja opetuslapsi toimii yhteistyössä Jumalan hengen kanssa, niin kuin aina sellaisissa tilanteissa, joissa Jumala puhuu palvelijoidensa suun kautta, pyhän hengen kautta. (Apt 2:4; 4:25; 1Kor 14:14-33) Jumala toimisi siinä tapauksessa henkensä kautta: auttaisi heikkouttamme ja vaikuttaisi sanallista rukousta suomme kautta, joka olisi rukousta ja vetoamista pyhien puolesta.

Tätä toista tulkintaa ei voida kuitenkaan pitää yhtä hyvänä kuin ensimmäistä, koska Paavali puhuu selvästi hengen sanattomista huokauksista ja vetoamisesta Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta, sen sijaan, että sanoisi hengen rukoilevan sanallisesti pyhien puolesta Jumalaa. Voimme olla

varmoja siitä, että Paavali ei puhu tässä kohdassa ristiriitaisesti muiden omien sanojensa tai Raamatun kirjoitusten kanssa. Niiden mukaan pyhä henki ei ole itsenäinen persoona, joka keskustelisi isän ja pojan kanssa, joten ei se sitä tässäkään kohdassa ole.

"Jumala on paljastanut meille henkensä kautta sen, mikä on valmistettu meitä varten, sillä henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin. Sillä kuka on tiennyt ihmisistä, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka on hänessä? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan henki, mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan hengen Jumalalta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut. Ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla vaan pyhän hengen opettamalla, selittämällä hengelliset hengellisesti. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan hengestä, sillä se on hänelle typeryyttä, eikä hän voi ymmärtää sitä, koska se on tutkittava hengellisesti. Mutta hengellinen tutkii sitä vastoin kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan voi tutkia, sillä kuka on tuntenut herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on kristuksen mieli!" (1Kor 2:6-16)

Pyhää henkeä on sanottu itsenäiseksi persoonaksi, koska henki tutkii kaiken, jopa Jumalan syvyydet ja Jumalan henki tietää myös sen, mitä Jumalassa on. Tämä on virheellinen perustelu, sillä Paavali rinnastaa Jumalan hengen meidän omaan henkeemme, joka ei ole meistä erillinen itsenäinen persoona. Jumalan henki ei ole sen enempää Jumalasta erillinen itsenäinen persoona kuin minun henkeni on minusta erillinen itsenäinen persoona. Minä tutkin itseäni henkeni kautta ja niin myös Jumala tutkii itseään oman henkensä kautta. Jumalan henki ei ole itsenäinen persoona vaan Jumala ohjaa sitä tämänkin kohdan mukaan, kun se tällä tavalla ymmärretään.

Tämä kohta voidaan tulkita myös sillä tavalla, että Paavali sanoo meidän tutkivan Jumalan syvyyksiä sen hengen kautta, jonka olemme saaneet Jumalalta. Me emme tietäisi, mitä kaikkea Jumalassa on, ellei Jumala olisi antanut meille henkeään. Koska meillä on Jumalan henki, niin me ymmärrämme sen, mitä Jumala on lahjoittanut ja tutkimme Jumalan syvyyksiä saamamme hengen avulla. Jumala opettaa meille henkensä kautta hengellisiä asioita, joita ei voi ymmärtää kukaan muu kuin hengellinen Jumalan lapsi, jolla on kristuksen mieli.

Tulkittiinpa kummalla tavalla tahansa, niin pyhä henki ei ole tämänkään kohdan perusteella itsenäinen persoona ja osa kolmiyhteistä jumalaa.

Pyhän hengen on sanottu olevan itsenäinen persoona ja Jumala on siten kolmiyhteinen, koska kaiken muun saa anteeksi, mutta ei pyhän hengen pilkkaa. Jopa sen saa anteeksi, että joku pilkkaa Jumalan poikaa Jeesusta, mutta sitä ei saa anteeksi, että joku pilkkaa pyhää henkeä.

Jeesus sanoi tämän asian tilanteessa, jossa hän ajoi Jumalan hengen voimalla ulos riivaajia. (Matt 12:28) Juutalaisten olisi pitänyt nähdä se, että Jeesus ei ajanut riivaajia ulos riivaajien päämiehen voimalla, niin kuin he väittivät hänen tehneen. Kun he sanoivat hänessä olevan riivaaja, jonka voimalla hän ajoi ulos riivaajia, niin se oli suora loukkaus hänen isäänsä vastaan, jonka hengen voimalla hän ajoi riivaajia ulos.

Jeesus ei sanonut sitä, että isän pilkkaamisen saisi anteeksi, vaikka niin monet ovat tulkinneet, että sen saa anteeksi, mutta pyhän hengen pilkkaa ei saa anteeksi. He ovat korottaneet siten "Pyhän Hengen" jopa isää ylemmäksi pyhyudessa ja kunniaassa, koska isän pyhyyttä ja kunniaa saa loukata, niin että sen saa anteeksi, mutta "Pyhää Henkeä" ei saa loukata lainkaan, koska sitä ei saa ikinä anteeksi. On aivan varmaa, että Jeesus ei tarkoittanut sanoillaan tuollaista.

Se, mitä pyhän hengen pilkkaaminen on, on hyvin vaikeatajuinen ja monitulkintainen aihe Raamatussa. Se herättää monissa pelkotiloja ja ahdistusta, kun he ovat pelänneet tekevänsä synnin, jota ei saa ikinä anteeksi. He ovat pelänneet menettäneensä pelastuksen yhden ainoan synnin tekemisen vuoksi "kerrasta poikki" periaatteella.

Pyhä hengen pilkka ei voi olla jokin yksittäinen synti: sana tai teko, jota ei jatketa enää myöhemmin. Jos joku tahtoo luopua synnistään ja ilmaisee sen Jeesuksen kristuksen nimessä Jumalalle, niin hän saa armon ja laupeuden avukseen oikeaan aikaan. Sen synnin saa varmasti anteeksi ja päälle tulee voima Jumalalta, jonka kautta on mahdollista jatkaa elämää pyhityksessä puhtaalta pöydältä.

Mitä pyhän hengen pilkka sitten on? Se on yhden tulkinnan mukaan sellaista sydämen paatumusta ja luopumista herrasta, että siitä ei voida enää palata Jumalan tykö mielenmuutoksen kautta. Jos joku on niin pahasti paatunut, että ei enää kadu lainkaan syntejään ja on hylännyt elävän Jumalan, niin hänen voidaan katsoa pilkanneen pyhää henkeä, jota myös armon hengeksi kutsutaan. Meidän ihmisten on vaikeaa ja jopa mahdotonta mennä sanomaan toisesta ihmisestä, että hän on mennyt liian pitkälle eikä hänellä ole enää mahdollisuutta saada syntejään anteeksi jatkuvan synnin tekemisen vuoksi. Jumala tietää yksin varmuudella sen, kun se raja on ylitetty.

Pyhän hengen pilkkaa voi olla myös se, että ei tunnustettu Jeesuksen toimineen isänsä hengen voimalla, kun hän ajoi ulos riivaajia. Se tulkinta sopii siihen asiayhteyteen, jossa Jeesus sanoi nämä sanat. Kun hänessä olevaa ja vaikuttanutta Jumalan pyhää henkeä sanottiin riivaajaksi ja riivaajien päämieheksi eli saatanaksi, niin se oli lähellä sellaista pilkkaamista, jota ei saa anteeksi tässä eikä tulevassa maailmassa. Pilkka ei kohdistunut silloin Jumalan kolmanteen persoonaan vaan itseensä Jumalaan: Jeesuksen kristuksen Jumalaan ja isään, meidän taivaalliseen isäämme. (Joh 20:17; Efe 1:3)

Jeesus ei sanonut sitä, että isän pilkkaamisen saa anteeksi. Se, joka sanoi hänessä olevaa Jumalan pyhää henkeä saatanaksi tai riivaajaksi, pilkkasi hänen isäänsä, Jumalaa. Jumalan pilkkaamista ei saa anteeksi tässä eikä tulevassa maailman ajassa, jos siinä mennään liian pitkälle eikä lopeteta sitä ajoissa. Siitä oli kysymys tässä tilanteessa. Pyhä henki ei ole isää pyhempi Jumalan persoona, jonka kunnian loukkausta ei voi saada ikinä anteeksi, mutta isän kunnian loukkauksen voi saada anteeksi. Oikea tapa ymmärtää tämä kohta on nähdä juutalaisten pilkanneen Jeesuksen isää eli Jumalaa, kun he sanoivat hänen henkeään saastaiseksi riivaajan hengeksi ja kun he sanoivat Jeesuksen isää riivaajien päämieheksi, Beelsebuliksi.

Kaikista näistä kohdista on käynyt ilmi, että pyhä henki ei ole itsenäinen persoona. On vielä muutamia kohtia, joita on käytetty sen perusteluna, että pyhä henki olisi itsenäinen persoona. Kun Jeesus sanoi pyhän hengen tulevan opetuslapsiin (Joh 16:7-15), niin se ei puhuisi siitä itsestään vaan puhuisi sen, mitä kuulee ja tulevaiset se julistaisi; se kirkastaisi myös kristusta ja ottaisi kristuksen omasta, jonka hän on saanut isältään Jumalalta.

Ihan ensimmäiseksi on huomattava se, että pyhästä hengestä käytetty persoonapronomini "hän" on käänkövirhe. Kreikankielen vastaavat pronominit tulisi kääntää suomeksi sanalla "se" tai "tämä". Tästä on seikkaperäisempi selitys artikkelissa "Neutristen pronomien käyttö pyhästä hengestä ja Jeesuksesta".

<https://kristinusko.wordpress.com/2013/10/12/neutriset-pronominit-jeesus-ja-henki/>

Jeesus sanoo, että pyhä henki näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Synnin, koska he eivät usko häneen; vanhurskauden, koska hän menee isän tykö eivätkä opetuslapset näe häntä enää; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Jumala toimii henkensä kautta niin, että vaikuttaa tämän kaiken, yhtä pitävästi muun Raamatun ilmoituksen kanssa.

Pyhä henki johdattaa opetuslapset kaikkeen totuuteen ja muistuttaa heitä siitä, mitä Jeesus on sanonut. (Joh 14:26; 16:13) Tämä tarkoittaa sitä, että Jumala johdattaa opetuslapsia henkensä kautta ja muistuttaa heitä siitä, mitä Jeesus on sanonut. Opetuslapsilla on yhteys pyhän hengen kautta isään ja poikaan, joten Jumala voi tehdä tämän kaiken henkensä kautta, joka asuu opetuslapsissa. (1Joh 1:1-7; 17:11, 20-23; Efe 2:1-22; 4:1-16)

Pyhä henki "ei puhu siitä itsestään" eli se ei puhu "Pyhästä Hengestä", niin että korottaisi "Pyhän Hengen" isän vertaiseksi Jumalaksi, vaatisi osakseen palvontaa ja rukousta, ylistystä ja kiitosta, jne. Pyhä henki ei korota itseään vaan se korottaa kristusta ja kristus korottaa isäänsä, ainoaa Jumalaa (Joh 17:3): Jeesus ilmoittaa meille isän, niin että kirkastaa meille isän. (Matt 11:27; Joh 1:18; 15:8; 17:1, 4; 1Piet 4:11)

Jumala ei vaikuta omissa lapsissaan koskaan sitä, että he rukoilevat pyhää henkeä, laulavat sille ylistyslauluja tai palvovat sitä Jumalanaan. Tuollainen jumalanpalvelus on sielullista ja jopa riivaajien vaikutusta: se ei ole hengellistä ja Jumalan pyhän hengen vaikuttamaa.

Kun pyhä henki puhuu, niin se tekee sen Jumalan palvelijoiden suun kautta. (Apt 4:25) Jumala puhuu silloin henkensä kautta, mutta se, jonka suusta tai kynästä ne sanat tulevat, on ihminen, Jumalan palvelija, ei Jumala itse. Jumala vaikuttaa henkensä kautta ne sanat, niin että ne ovat Jumalan sanaa, mutta Jumalan palvelija puhuu ne sanat, koska tekee yhteistyötä Jumalan kanssa. (1Kor 3:9; 1Tess 1:5-6; 2:13) Jeesus puhuu pyhästä hengestä samalla tavalla, kun sanoo sen tulevan opetuslapsiin ja puhuvan. (Joh 16:13-15) Jumala puhuu ensin henkensä kautta opetuslapsen sydämelle ja sitten se opetuslapsi puhuu Jumalalta kuulemansa sanan ihmisille.

Se pyhä henki, joka kuulee isän ja pojan puhuvan, on Jumalan meille antama henki, joka toimii yhteistyössä meidän oman henkemme kanssa. (Room 8:9-28; 1Kor 2:10-16; 14:14-40) Se on "minun pyhä henkeni". (vrt. "sinun pyhä henkesi", Apt 5:3) Minä kuulen Jumalan minulle antaman hengen kautta sen, mitä Jumala puhuu minulle taivaasta. (1Piet 1:12) Minussa oleva pyhä henki, jonka minä omistan (Room 8:9) – joka minulla on ja joka asuu minussa – kuulee sanoja isältä ja puhuu minun suuni kautta Jumalan sanaa seurakunnalle. Se voi olla tulevien tapahtumien ennustamista tai opetuksen tai lohdutuksen tai rohkaisun tai varoituksen tai kehotuksen sanaa, mutta minä olen se, joka puhuu sen sanan Jumalan hengen vaikutuksen kautta.

Mikään Jeesuksen sanoissa (Joh 16:7-15) ei todista sitä, että hän olisi puhunut pyhästä hengestä itsenäisenä persoonana, joka puhuu Jumalan sanaa Jumalan kolmantena persoonana. Sen sijaan Jumala puhuu henkensä kautta ihmisille ja hänen palvelijansa kuulevat hänen henkensä kautta sen, mitä asiaa hänellä on seurakunnalle ja kutsutuille ihmisille. Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen palvelijat tuovat sitten oman suunsa kautta seurakunnalle ja maailmalle julki sen sanoman, jonka Jumala on puhunut heidän sydämilleen henkensä kautta.

Niin kuin tästä pitkästä selonteosta on käynyt ilmi, ei Jumalan pyhä henki ole itsenäinen persoona, vaikka sitä kuvataan välillä Raamatussa ikään kuin persoonana. Myös ihmisten henkeä on kuvattu niin kuin itsenäistä persoonaa, mutta se ei ole itsenäinen persoona. (Luuk 1:47; Room 8:16; 1Kor 2:10-16; 5:3-4; 14:14-15) Samalla tavalla on kuvattu ikään kuin persoonana Jumalan sanaa ja

viisautta, mutta nekään eivät ole itsenäinen persoona. (Snl 3:19; 8:12-36; Jer 10:12; 51:15; Psa 33:6-9; 1Moos 1-2; Joh 1:1-14; Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11) Myös vihaa, rakkautta ja syntiä on kuvattu ikään kuin persoonina, mutta ne eivät ole persoonia: ne on personoitu. (Jaak 1:20; 1Kor 13; Room 7:17, 20)

Kun Jumala panee opetuslapsiinsa henkensä asumaan ja siinä hengessä myös isä ja poika asuvat heissä (Joh 14:20-24), niin se ei tarkoita sitä, että Jumala on kolmiyhteinen Isä ja Poika ja Pyhä Henki, niin että Jumalan jokainen persoona asuu Jumalan pojan uskossa olevan sydämessä ja muodostaa yhden Jumalan. (Efe 3:14-17; Gal 2:20-22; 1Joh 3:24-4:16) Se tarkoittaa sitä, että Jumalan valtakunta on sisäisesti meissä. (Luuk 17:20-21) Me tunnustamme Jeesuksen kristuksen herraksemme ja olemme siten hänen valtansa alaisia. Jumala vaikuttaa meissä kaiken tämän henkensä kautta. (1Kor 12:3)

Jumala ja kristus vaikuttavat meihin pyhän hengen kautta, jossa hengessä meillä on yhteys heihin molempiin ja toisiin Jumalan lapsiin. (1Joh 1:1-7; Joh 17:11, 20-23; 1Kor 16:7; Efe 1:13; 2:1-22; 4:1-16) Tämä yhteys on osallisuutta samasta hengestä ja koska me olemme Jeesuksen kanssa yhtä siinä samassa hengessä, sen välityksellä, niin apostolit ja Jeesus sanoivat kristuksen asuvan meissä. (Efe 4:13-21) Koska se henki, joka meissä asuu, on Jumalan pyhä henki, niin siksi myös Jumala asuu meissä. (1Joh 4:24-4:16)

Kristus ei asu meissä oman henkensä kautta, joka on ihmisen henki. (Joh 11:33; 1Kor 15:45-47) Kristus asuu meissä Jumalan pyhän hengen osallisuuden kautta. (Efe 4:13-17; 2Kor 13) Jeesuksessa on pyhä henki, valituissa Jumalan lapsissa on pyhä henki ja pyhä henki on Jumalan henki, jonka kautta Jumala eli isä asuu pojassaan (Luuk 4:1; Joh 14:9-11, "Jumala asuu kristuksessa" 2Kor 5:18-21) ja valituissa Jumalan lapsissa (1Joh 4:9-16).

Jumalan hengessä, joka minussa asuu, on kolme persoonaa yhdistyneenä toisiinsa: Jumala, Jeesus ja minä. Jumala on minun taivaallinen isäni ja Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä, meidän molempien herra ja Jumala. (Psa 110:1; Joh 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12) Jeesus kristus on minun herrani ja minun jumalani, koska meidän isämme eli Jumala on korottanut hänet kuolleista herättämisen jälkeen kaiken pääksi seurakunnalle ja kaikkien luotujen herraksi. (Apt 2:12-38; Efe 1; Kol 1; Hebr 1-2; 1Piet 3:22)

Minä olen Jumalan lapsi, Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen todistaja (Ilm 1:2, 9), joka pidän kiinni Jumalan käskyistä (5Moos 6:4-9; Mark 12:28-34) ja Jeesuksen uskosta (Ilm 14:12). Jumalan minulle antama pyhä henki todistaa Jumalasta ja hänen pojastaan Raamatun opettamalla tavalla – ei katolisten isien laatimien uskontunnustusten ja opetusten mukaan, joiden eksyttämiä "seurakuntien" johtajat ja "Raamatun" opettajat ovat virheellisesti käännettyine raamattuineen.

Katoliset isät alkoivat väärentää Raamattua jo varhain. He lisäsivät Matteuksen evankeliumin loppuun käskyn kastaa ja sanat "Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen". (Matt 28:19) Niitä sanoja ei esiinny missään muualla Raamatussa, joten eikö sinua ihmetytä se, että kirkkojen jumalanpalveluksissa niitä sanoja käytetään tuon tuosta?

Kirkkoisä Eusebius on lainannut Matteuksen evankeliumia sen alkuperäisessä muodossa omissa kirjoituksissaan. Jeesuksen sanat kuuluvat hänen mukaansa näin: "Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista opetuslapsia minun nimeeni ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää." (Matt 28:19-20a)

Meillä ei ole yhtään alkuperäistä Raamatun kirjoitusta jäljellä. Kaikki ovat kopioiden kopioita. Kopiointivaiheessa on tullut joitakin virheitä, joista osa on tahallisia: katolisten isien tekemiä väärennöksiä. Yksi sellainen on tullut vaihtamalla sana "Jumala" jakeeseen Apt 20:28 sanan "herra" tilalle. Näin on saatu näyttämään siltä, että "Jumala on ansainnut omalla verellään itselleen seurakunnan". Paavali käytti tässä kuitenkin sanaa "herra", joka sisältyy myös vuoden 1938 käännökseen.

Sana "herra" ei tarkoita Jeesuksesta puhuttaessa isän kaltaista tai isän vertaista Jumalaa: luomatonta iankaikkista kaikkivaltiaasta luoja. Se tarkoittaa sitä, että Jumala on korottanut Jeesuksen kaikkien luotujen herraksi ja seurakunnan pääksi kuolleista herättämisen jälkeen. Jumalalla ei ole herraa ja Jumalaa, mutta Jeesuksella kristuksella on herra ja Jumala, joka on hänen isänsä, yksi ainoa Jumala. (Psa 110; Joh 20:17; Efe 1:3; 1Kor 8:4-6; 11:3; Ilm 3:12)

Tällaisia pieniä muutoksia ja yrityksiä muuttaa alkuperäistä kirjoitusta on monia. Me emme voi olla siten täysin varmoja siitä, että kaikki kohdat Raamatussa olisivat säilyneet turmeltumattomina ja muuttumattomina. Raamatusta on siitä huolimatta löydettävissä hyvin selvä opetus koskien Jumalaa ja hänen poikaansa. Isä on yksin ainoa kaikkivaltias Jumala ja kaiken luoja (Ilm 4:8-11; Apt 17:22-31; 4:24-31; Jes 42:1-8), mutta "ihminen kristus Jeesus" on hänen poikansa, välittäjä ihmisten ja Jumalan välillä. (Luuk 1:35; 1Tim 2:5) Jumala on korottanut tämän poikansa kaikkien luotujen herraksi ja antanut hänelle vallan esiintyä hänen edustajanaan maan päällä hänen nimessään. (Apt 2:36; Efe 1:20-23; 1Piet 3:22; Joh 13:13; 10:25; 5:43)

Jeesus sanoi moneen otteeseen, että isä on yksin Jumala eikä ketään ole hänen rinnallaan. (Mark 12:28-34; Joh 5:44; 17:3) Opetuslapset vahvistivat hänen sanansa, jotka pitävät yhtä profeettojen sanan kanssa. (Room 16:25-27; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; 1Piet 5:10-11; Jda 1:24-25; 5Moos 4:39; 6:4; Jes 44:8, jne.) Jeesus ei tavoitellut Jumalan asemaa ja kunniaa, vaikka hänellä oli "Jumalan muoto": hän oli sisällisen ihmisensä puolesta täydellisesti Jumalan kuva ja hänellä olisi ollut Israelille luvattuna iankaikkisena kuninkaana ollut oikeus kuninkuuteen. (Fil 2:5-11; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14; 2Sam 7:8-16) Sen sijaan, että Jeesus olisi tavoitellut jumalan vertaisuutta, alistui hän orjan asemaan ja palveli muita hamaan ristinkuolemaan saakka. Jeesus vahvisti profeettojen sanat, joiden mukaan Jumala on yksi ja hän on Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä, pojan herra. (Psa 110:1)

"Minä olen tullut isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan. Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee **häneltä, joka yksin on Jumala?**" (Joh 5:43-44)

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka **yksin olet totinen Jumala**, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen." (Joh 17:3)

"Kuule, Israel: **Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa**" ... "**yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän**". (Mark 12:29...32)

Kaikki Raamatun käännökset ovat kolmiyhteiseen jumalaan uskovien tekemiä. He ovat kääntäneet Raamattua systemaattisesti väärin ennalta totena pitämänsä kolminaisuusopin tueksi. He ovat alkaneet käyttää isoja alkukirjaimia sanoista isä, poika, pyhä henki, henki, herra, ihmisen poika, karitsa, voideltu, kristus, jne. Uuden testamentin kreikankieleessä ei ole erikseen isoja ja pieniä alkukirjaimia vaan kaikki sanat on kirjoitettu joko pienillä tai isoilla kirjaimilla ilman välimerkkejä. Välimerkkien virheellinen käyttö onkin toinen tapa kääntää virheellisesti pyhiä kirjoituksia. Sen

avulla on saatu jotkut kohdat näyttämään siltä kuin kirjoittaja olisi ylistänyt Jeesusta kristusta jumalana, vaikka hän ylisti todellisuudessa isää.

Yksi suurimmista käännösvirheistä on kääntää sanaan "henki" viittaavat pronominit sanalla "hän". Ne tulisi kääntää sanoilla "se" tai "tämä" riippuen kreikankielen pronominita (*autos* ja *houtos*). Tällä tavalla on saatu näyttämään siltä, että pyhä henki olisi persoona, vaikka se ei sitä ole. Sitten on käytetty persoonapronominia "hän" myös siitä, kun Johannes puhuu "sanasta", joka on kreikaksi maskuliininen "logos". (Joh 1:2ss.) Siinäkin kohdassa tulisi käyttää sanoja "tämä" (Joh 1:2) ja "se" (jj.3-12).

Johannes puhuu evankeliuminsa alussa "sanasta" abstraktiona, jonka kautta Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa. Lähes samaa tarkoittava toinen sana on "viisaus", joka on hepreankielessä feminiini. (Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15; Psa 33:6-9; 1Moos 1-2; Jes 42.1-8; Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11) Jumala omisti tämän feminiinisen viisauden *alussa* ennen maailman luomista, ja loi sen kautta maailman. (Snl 8:22-31; Joh 1:1ss.) Se *viisaus* ei ole Jeesus kristus, joka olisi ollut elävän Jumalan Poikana isän tykönä ennen maailman luomista.

Jotta lukija voisi ymmärtää oikein Raamatun kirjoituksia, tulee hänen tutkia niitä mahdollisimman puolueettomasti ja ilman ennakoasenteita. Jos olet päättänyt jo etukäteen sen, että sinun on PAKKO löytää Raamatusta oppi kolmiyhteisestä jumalasta, niin et voi löytää totuutta, mikäli se oppi on virhetulkinta. Ole rohkea ja lue Raamattua mieli avoimena, jotta Jumala saa avata sinun ymmärryksesi käsittämään kirjoituksia hänen tahtonsa mukaan.

Raamatun valtaosa puhuu Jumalasta yksikössä ja silloin tarkoitetaan sanalla "jumala" aina isää, kun puhutaan luomattomasta iankaikkisesta kaikkivaltiaasta kaiken luoja. Raamatussa [sanotaan jumalaksi myös saatanaa, epäjumalia, enkeleitä ja ihmisiä](#), joten asiayhteys ratkaisee sen, ketä sanalla "jumala" milloinkin tarkoitetaan. Sama pätee sanaan "herra". Kun Jeesusta sanotaan Raamatussa "herraksi" ja "jumalaksi", niin hän on silloin Jumalan korottama kuningas, Daavidin jälkeläinen, eli ihminen – ei isän vertainen tai kaltainen luomaton iankaikkinen kaikkivaltias kaiken luoja. (Psa 45; 110:1; 2Sam 7:8-16; Ilm 22:13-16; Jes 11:1, 10)

Vanha testamentti ei tunne lainkaan kolmiyhteistä jumalaa, eivätkä sitä tunne juutalaiset vielääkään. He uskovat profeettojen, Jeesuksen ja apostolien tavoin yhteen ainoaan Jumalaan, joka on Israelin isä. Profeetat eivät palvelleet Jumalan poikaa Jeesusta eivätkä puhuneet hänestä muuten kuin profetian sanan kautta: kristuksesta ja kuninkaasta, joka oli syntyvä ja jonka Jumala oli herättävä kuolleista sekä korottava kaikkien luotujen herraksi. Miten siis voisi olla mahdollista, että Jeesus kristus on ollut isän vertainen Jumala jo heidän aikanaan?

Apostolit eivät kumartaneet, rukoilleet tai palvelleet pyhää henkeä, mutta he palvelivat isää ja poikaa, Jumalaa ja kristusta. He ovat myös erottaneet toisistaan Jumalan ja kristuksen sillä tavalla, että sanovat vain isää Jumalaksi, mutta poikaa useimmiten kristukseksi, herraksi tai jopa ihmiseksi. (Room 5:10-21; 1tim 2:5; Hebr 2:5ss.; 1Kor 15:1-47) Jos Jeesus olisi ollut heidän mielestään isän vertainen Jumala, niin olisivatko he puhuneet ja toimineet tällä tavalla?

Lainaan tähän niitä Raamatun kohtia, joissa on puhuttu siitä, miten me olemme isässä Jumalassa ja hänen pojassaan Jeesuksessa kristuksessa, ja miten Jumala asuu meissä henkensä kautta, niin kuin myös kristus meissä sen saman pyhän hengen kautta asuu.

1.Tessalonikalaiskirje:

1:1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle isässä Jumalassa ja herrassa Jeesuksessa kristuksessa. Armo teille ja rauha!

Juudaan kirje:

1:1 Juudas, Jeesuksen kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle kristukselle varjellut.

1.Johanneksen kirje:

2:24 Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte pojassa ja isässä.

1.Johanneksen kirje:

4:9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

4:10 Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

4:11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt poikansa maailman Vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

14:15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.

14:16 Ja minä olen rukoileva isää, ja hän antaa teille toisen puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,

14:17 totuuden hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.

14:18 En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne.

14:19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää.

14:20 Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä.

14:21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa, mutta joka minua rakastaa, häntä minun isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle."

14:22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

14:23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.

14:24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan isän, joka on minut lähettänyt.

14:25 Tämän minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne.

14:26 Mutta puolustaja, pyhä henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.

14:27 Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin uin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.

14:28 Te kuulitte minun sanovan teille: 'Minä menen pois ja palajan jälleen teidän tykönnne.' Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen isän tykö, sillä isä on minua suurempi.

Roomalaiskirje:

8:9 Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan hengen, jos kerran Jumalan henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole kristuksen henkeä, se ei ole hänen omansa.

8:10 Mutta jos kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden.

8:11 Jos nyt hänen henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista kristuksen Jeesuksen, on tekevä eläväksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne henkensä kautta, joka teissä asuu.

8:12 Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

8:13 Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te hengellä kuolettatte ruumiin teot, niin saatte elää.

8:14 Sillä kaikki, joita Jumalan henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

8:15 Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

8:16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

Efesolaiskirje:

3:14 Sentähden minä notkistan polveni isän edessä,

3:15 josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä,

3:16 että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen henkensä kautta

3:17 ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,

3:18 niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on,

3:19 ja oppia tuntemaan kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

3:20 Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

3:21 hänelle kunnia seurakunnassa ja kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.

Raamatun mukaan me olemme isässä Jumalassa ja hänen pojassaan Jeesuksessa kristuksessa, meidän herrassamme. Meissä asuu Jumalan henki, jota kutsutaan myös kristuksen hengeksi, ja monella muullakin nimellä sitä henkeä kutsutaan. Jeesus sanoi, että kun pyhä henki tulee meihin asumaan, niin isä ja poika tulevat myös asumaan meihin. (Joh 14:20-24) Tätä on pidetty kolmiyhteisen jumalan opin yhtenä vahvimpana todistuksena tai ainakin minä pidin sitä ennen sellaisena, koska en voinut ymmärtää, mitä muutakaan näillä sanoilla on voitu tarkoittaa.

Ennen kuin siirryn käsittelemään kolmiyhteisen jumalan opille vaihtoehtoista tulkintaa, niin muistutan siitä, mikä oli tärkeintä Jeesuksen ja apostolien sanojen mukaan. Tärkeintä on rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseään. (Mark 12:28-3) Jeesus antoi opetuslapsilleen uuden käskyn, jonka mukaan meidän tulee rakastaa toisiamme samalla tavalla kuin hän on rakastanut meitä. Siitä kaikki tuntevat meidät hänen opetuslapsikseen, että meillä on keskinäinen rakkaus. (Joh 13:34-35) Jos se rakkaus puuttuu, niin maailma ei usko meidän todistustamme Jeesuksesta kristuksesta ja Jumalasta, joka on herättänyt hänet ylös kuolleista kirjoitusten mukaan.

Me olemme juuri nyt siinä tilanteessa, että maailma ei usko todistustamme, koska olemme keskenämme riitaisia ja monet tuomitsevat toinen toisiaan sanoillaan väärin. Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen eri tavalla uskovien on mahdotonta elää yhdessä yhtenä Jumalan seurakuntana, jos väärä tuomitseminen jatkuu. Sille ei ole loppua näkyvissä, joten kun Jeesus saapuu takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, löytää hän seurakuntansa hajallaan erilaisissa laškoissa ja puolueissa, joiden jäsenet lyövät toinen toisiaan jumalattomalla nyrkillä sen minkä ehtivät. Jokainen meistä joutuu tekemään silloin tiliä herralle sanoistaan ja teoistaan – myös väärin langetetuista tuomioista.

Se ei silloin auta, että joku on sanonut Jumalan sanan tuomitsevan eri tavalla Jumalaan ja Jeesukseen uskovia helvettiin, jos hän on itse ymmärtänyt väärin kirjoituksia eikä Jumala sitten tuomitsekaan niitä eri tavalla uskovia hänen tulkintansa mukaan. Jeesus kristus tuomitsee meidät aivan varmasti oikein isänsä Jumalan tahdon mukaan, sillä niin on kirjoitettu. (Joh 5:17-30; Apt 17:31) Jumala ei ole väärämielinen tuomari, joka tuomitsee ihmisiä sen vuoksi kadotukseen, että nämä ovat erehtyneet vilpittömästi jossakin opillisessa asiassa, vaikka se hyvin tärkeä opin pääkohta olisikin.

Jos valoa on puuttunut väkevän eksytyksen keskellä, niin sen valon puute ei johda kadotukseen. Vain ne joutuvat kadotukseen, jotka ovat saaneet riittävästi tietoa eli valoa oikean opetuksen ja virheettömästi käännetyn Raamatun kautta, mutta eivät sittenkään pidä totena Jumalan sanan ja Jeesuksen kristuksen todistusta. Jeesuksen ja Pyhän Hengen korottaminen isän rinnalle täysivaltaisina Jumalina on ensimmäisen käskyn rikkomista, joka ei jää rankaisematta, jos sitä käskyä vastaan tietoisesti rikotaan. (2Moos 20:1-11) Lopulta vain ne temmataan ylös pilviin herraa Jeesusta vastaan, jotka ovat sanoutuneet irti kolmiyhteisestä epäjumalasta, joka on riivaajahenkien levittämä oppi. (Ilm 16:13ss.)

Vain ne pelastuvat, jotka pitävät Jumalan käskyt (5Moos 6:4-9; Mark 12:28-34) ja Jeesuksen uskon (Ilm 14:12). Jumalan vihan maljojen keskellä elävät kolmiyhteisen jumalan palvojat kokevat Jumalan ja karitsan vihan, kun peto tuhoaa heidät. (Ilm 17:11-18:22) Saatanan, pedon ja väärän profeetan suusta lähtee kolme saastaista henkeä, sammakon muotoisia ja ne kokoavat kuninkaat sotaan herran kaikkivaltiaan suurena päivänä. (Ilm 16:13ss.) Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tuhotaan ja vain valitut ja pyhät ja uskolliset saavat voiton pedosta taistellessaan yhdessä kristuksen kanssa hengellistä sotaa pahuuden henkiolentoja vastaan. (Ilm 17-19)

Ei ole ihan sama, millä tavalla me uskomme Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen kristukseen. Jos palvomme yhden ainoan Jumalan eli meidän taivaallisen isämme sijasta Jeesusta ja pyhää henkeä Jumalana, niin rikomme ensimmäistä käskyä vastaan ja jopa neljää ensimmäistä käskyä vastaan. (2Moos 20:1ss.) On myös tärkeää noudattaa kuutta seuraavaa käskyä ja rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään (Mark 12:28-34). Se on tärkeämpää kuin ymmärtää täysin oikein jumaluusopillisia asioita. Jumala tuomitsee meidät ensisijaisesti sen mukaan, miten me kohtelemme

lähimmäisiämme, eikä sen mukaan, miten me ymmärrämme Raamatun kirjoituksia vaikeatajuisissa oppillisissa asioissa.

Raamatun opetus Jumalasta ja hänen pojastaan on vaikeatajuista, mistä syystä niin monet ovat menneet harhaan yrittäessään muodostaa oikeaa kuvaa siitä, kuka on Jumala ja kuka on hänen poikansa ja mikä hänen nimensä on. Jumalan ja Jeesuksen nimestäkin on monia eri tulkintoja ja eri tavalla sen asian ymmärtävät ovat perustaneet uusia tunnustuksellisia suuntauksia ja lahkoja pelkästään sen opetuksen vuoksi, mikä Jumalan ja Jeesuksen nimi on tai miten se lausutaan. Jeesuksen nimeä tunnustavat kristityt eivät ole samaa mieltä edes siitä, millainen Jumala ja hänen poikansa ovat, puhumattakaan siitä, että olisivat ymmärtäneet samalla tavalla sen, miten nämä kaksi eroavat toisistaan ja ovat toisaalta myös yhtä keskenään.

Myös ne ovat voineet pelastua menneinä aikoina, jotka ovat pitäneet totena kolmiyhenteisen jumalan opin, koska eivät ole tunteneet totuutta tässä asiassa. He ovat erehtyneet vilpittömästi eikä heillä ole ollut riittävästi tietoa, jotta kirjoitukset olisivat avautuneet heille oikein, virheettömästi käännettyssä muodossaan ja alkuperäisessä sanoman merkityksessä. Kaikki Raamatun käännökset ovat kolmiyhenteiseen jumalaan uskovien tekemiä niin kuin myös "kaikki" opetus on ollut menneinä aikoina, joten on ollut melkein mahdotonta uskoa eri tavalla kuin katolisessa uskossa olevat ovat asioita opettaneet. Raamattua ei ole ollut kovin monelle eri kielelle edes käännetty ennen 1500-lukua. "Seurakunta" on ollut silloin täysin latinaa puhuvien katolisten pappien opetuksen armoilla, joten ei ole ihme, että he ovat erehtyneet opissa, vaikka heissä olisi ollut Jumalan pyhä henki.

Jumala on luonteeltaan sellainen, että antaa anteeksi vilpittömät erehdykset, mutta tahallista kirjoitusten vinoon vääntämistä jumalattomien himojen tyydyttämiseksi hän ei anteeksi anna, ellei sitä syntiä pyydetä anteeksi ja lopeteta sen tekemistä Jumalan antamalla voimalla.

Mitä tarkoittaa se, että me olemme Kristuksessa ja Kristus on meissä?

Tähän kysymykseen on vaikea vastata lyhyesti, mutta onneksemme jotkut trinitaarit ovat keksineet vastauksen siihen puolestamme! Heidän mukaansa Kristuksen asuminen meissä ja meidän olemisemme Kristuksessa on sitä elävää hengen yhteyttä, joka meillä on Kristuksen ja isän Jumalan kanssa, mutta se yhteys on meillä myös muihin kristittyihin, niin kuin on kirjoitettu.

Trinitaarit eivät tunnusta sitä, että se yhteys on samanlaista hengen yhteyttä muihin opetuslapsiin kuin mitä se on Jumalaan ja Kristukseen, vaikka he ymmärtävät ehkä sen, että yhdistävä tekijä on pyhä henki ja se on yhteinen yksi ainoa henki meissä kaikissa. (1Joh 1:1-7; 1Kor 6:17; 3:9; Efe 4:1-16; 2:1-22; Fil 2:1-5; Joh 10:29-30; 14:14-24; 17:11, 20-23)

Trinitaarit puhuvat elimellisestä yhteydestä Kristuksen ja Jumalan kanssa. He lainaavat sitä kuvatessaan Jeesuksen ja Paavalin vertauksia, mutta eivät huomaa vertausten sisältämää hierarkiaa eli valtajärjestystä, joka on Jumala, Kristus ja seurakunta.

- Jumala eli meidän isämme on viinitarhuri, Jeesus on viinipuu ja opetuslapset ovat oksia viinipuussa. (Joh 15:1-16)
- Jumala on Kristuksen pää, Kristus on seurakunnan pää (johtaja) ja seurakunta on Kristuksen ruumis, niin että pyhä henki yhdistää meidät kaikki toisiimme niin kuin veri kulkee pään ja ruumiin ja sen jäsenten välillä. (1Kor 12:12-27; Room 12; Efe 1:23; 2:1-22; 4:1-24; Kol 1:18; jne.)

- Hengellinen Israel eli Jeesukseen uskovista syntyperäisistä juutalaisista muodostuva seurakunta on pyhä jäännös ja kanto, jota Paavali kuvaa jalona öljypuuna (viljelty oliivipuun); pakanoista siihen liitetyt (Jes 2 ja 4) kristityt on oksastettu tähän viljeltyyn oliivipuuhun ja heitä kuvataan villoin oliivipuina; ja Jeesus Kristus on näistä kahdesta (juutalaiset ja pakanat) muodostuvan seurakuntapuun pyhä juuri, joka kannattelee näitä molempia ja koko runkoa, mutta Jumala on yli näiden kaikkien, ylistetty iankaikkisesti, aamen. (Room 11:11-36)

Trinitaarit ovat ymmärtäneet tämän asian lähtökohtaisesti aivan oikein, näkemättä kuitenkaan hierarkiaa eli arvovaltaa järjestyksessä Jumala, Kristus ja seurakunta. Me olemme nähneet näissä kuvissa myös hierarkian, jonka mukaan Jumala on Kristuksen päänä yksin ainoa kaikkivaltias, Kristus on seurakunnan päänä ja kaikkien luotujen herrana vallassa ja arvossa toinen, ja seurakunta on sitten kolmas ja tulee tuomitsemaan jopa enkeleitä, kun me saamme hallita yhdessä kristuksen kanssa tulevassa maailmassa. (1Kor 11:3; 15:28; Ilm 3:21; 5:10; 20:4; 22:1-5)

Kristus meissä Jumalan lapsissa ja me Kristuksessa tai Kristus minussa ja minä Kristuksessa tarkoittaa siis lyhyesti sanottuna sitä, että *meillä ja minulla on elävä yhteys Jeesukseen ja hänen isäänsä eli Jumalaan pyhässä hengessä, joka on meille kaikille yhteinen*. Se, että meillä on yhteinen pyhä henki ja se yhdistää meidät elimellisesti toisiimme, ei tee Jeesuksesta isän vertaista Jumalaa tai Jumalaa ensinkään. Se ei todista myöskään sitä, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen kuin hän syntyi ihmiseksi äitinsä Marian kohdusta.

On vielä erikseen huomattava se, että Jeesus Kristus ei "asu" meissä oman henkensä kautta ihmisenä, enkelinä, [demiurgina](#) tai Jumalana, vaan Jumalan pyhä henki asuu meissä ja Kristuksessa, ja se henki on Jumalan meille antama ja lähtöisin hänestä, ei Kristuksesta, koska hän ei ole se Jumala, kenen henki meissä asuu. Se Jumala, kenen henki meissä ja Kristuksessa asuu, on Jumalan henki, ei Kristuksen. Jumala on herättänyt sen henkensä kautta kuolleista Kristuksen ja on tekevä sen hengen kautta eläväksi myös meidän kuolevaiset ruumiimme, niin kuin on kirjoitettu. (Room 8.11)

Lainaan tähän vielä erään ei-trinitaarisen ja ei-unitaarisen ja ei-areiolaisen sivuston kertoman totuuden siitä, että sanat "Kristus meissä" ja "me Kristuksessa" kuvaavat sitä yhteyttä, joka on meillä ja Kristuksella Jumalan pyhän hengen kautta. Tällä [Life, Hope and Truth](#) sivustolla uskotaan yhteen ainoaan Jumalaan, joka muodostuu kaikkivaltiaasta isästä ja hänen ikuisesta pojastaan Jeesuksesta, joilla kummallakaan ei ole elämän alkua eikä loppua, mutta pyhä henki on näiden kahden voima, ei Jumalan perheeseen kuuluva persoona tai itsenäinen olevainen.

"...Raamattu tekee selväksi, että meidän tulee olla Jumalan temppeli ja asumus. (2Kor 6:16) Mutta miten Jumala ja Kristus asuvat meissä? Se on pyhän hengen kautta..." (Room 8:9-11) (Steve Moody, [Christ in Us: How Does He Live in You?](#) Does Christ take charge? [Life, Hope and Truth](#))

Lähteitä:

Wittness Lee: [The Organic Union With Christ And God, Our Father](#)

Bible Study Tools: [Union with Christ](#)

Wikipedia: [Union with Christ](#)

James A. Fowler: [Union with Christ](#)

Luettavaa:

[Miten me olemme Jumalassa ja kristuksessa?](#) (Jumalan pyhän hengen kautta; lyhyempi selitys, joka sisältää Heprealaiskirjeen alun selitystä)

[Sanaa "jumala" on käytetty Raamatussa ihmisistä](#), Mitä sitten tarkoittaa se, että me olemme Kristuksessa ja Kristus on meissä

[Jumalan henki asuu kristuksessa ja hänen opetuslapsissaan](#)

[Jumalan henki ja kolminaisuusoppi](#)

<https://kristinusko.wordpress.com/2013/09/09/jumalan-henki-ja-kolminaisuusoppi/>

Jumala aiheen hakemisto

<http://www.inri.fi/jumala/index.htm#uutta>

Tätä kirjoitusta saa lainata vapaasti, mutta sitä ei saa käyttää kaupalliseen tarkoitukseen (Tekijät ja julkaisija)